

PROSVETNI DEL

Olaf Globočnik, Pastirji (olje)

Paul Claudel

1868—1928

Sledeči odlomki iz Claudela so izbrani tako, da ga pokažejo našim ljudem predvsem kot človeka in katolika, ta uvod bi samo rad osvetlil in situiral te stvari, ki že same na sebi govorijo, ni pa naš namen, pisati njegove biografije ali pa kakšne izčrpne formalne analize njegovih del.

Značilna za Claudela je njegova praktična vernost. On, ki je genialen umetnik, po poklicu poslanik Francije v Washingtonu, hodi vsak dan k maši, moli rožni venec, nosi škapulir, stvari, ki se zdijo pri nas vredne samo za dekle. (Glej pismo na Rivièrea z dne 25. maja 1907.) Veliko naših ljudi morebiti kaj takega ne bi verjelo, kakor sploh ne vedo, da v Franciji vernost ni sramota, ampak celo bon ton v visoki družbi. Claudel je v izvrševanju cerkvenih obredov vrh

tega zavedno starinski, ne pravi, da je treba iskati za molitev ugodnega razpoloženja, namreč tega v danem slučaju le prevečkrat ne bo, ampak da je treba moliti, tudi če človek ni zbran. Ravno tako se ne boji reči, da se je človeku treba odpovedati svobodi v misli in v dejanju, ki dopušča, da dela vsak po lastnem preudarku, ampak da se mu je treba podvreči božji zahtevi. (Glej kakor zgoraj.)

V drami »Talec« je usmerjenost Claudelova najbolj jasna in najbolj dostopna tudi za bravca, ki nima posebnega čuta za razumevanje njegove oblike. V tej drami se nam kaže Claudel kot isti dogmatični in čisto neindividualistični človek kakor v pismih. Vsa drama je zgrajena na odpovedi, ki jo izvrši glavna junakinja Sygne s tem, da proti svojim čuvstvom sklene zakon s človekom, ki ji je zoprni in sovražen, in ne samo da ga sklene, ampak ga tudi brani in za njega umre. Motiv za odpoved je božja zahteva, ki jo zastopa duhovnik gospod Badilon. Claudel vede sicer v